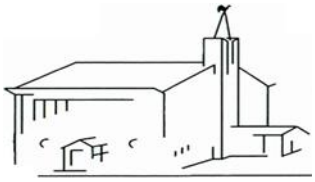

Leesrooster ter voorbereiding op
Viering Heilig Avondmaal
Op DV 10 mei 2026

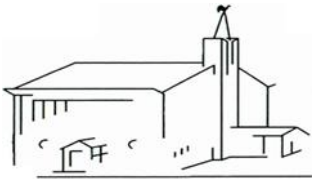

Zondag 3 mei 2026
Vanochtend mochten we tijdens de voorbereiding op het Heilig Avondmaal stil staan bij Romeinen 8.
Het leven door de Geest. Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees……
Want het denken van het vlees is de dood, maar het denken van de Geest is leven en vrede.
Laten we deze week op een oprechte wijze ons voorbereiden op de viering van het Heilig Avondmaal komende zondag. Deze week staan we, als vervolg op vorige voorbereiding, stil bij 1 Kor 10 en 11.

Maandag 4 mei 2026 1 Kor. 11 : 26
Als je 1 Korinthe 11 leest, dan is er blijkbaar het nodige aan te merken op de praktijk van de avondmaalsviering in die huisgemeente in Korinthe. Maar ondertussen kun je ook uit de woorden van Paulus opmaken dat het wel iets heel bijzonders is, een geschenk van God Zelf, dat dat avondmaal gevierd mag worden. Twee woordjes zijn er die in dit gedeelte het meest in het oog springen, en dat zijn de woordjes 'vieren' en 'verkondigen'. Wij vieren de maaltijd van de Heer en wij verkondigen de dood van de Heer. Je kunt van alles over deze woorden zeggen, maar ze hebben een uitgesproken positieve inhoud. Het is absoluut geen straf of een soort van verplichting om het avondmaal te vieren en daarbij aanwezig te zijn. Het is feest! Dat willen deze twee woordjes zeggen. Het is feest omdat de opgestane Heer Zelf op een hele bijzondere, tastbare manier in ons midden aanwezig is. Wat is het dan kostbaar om samen als gemeente bij Hem aan tafel te mogen zijn. Alles wat jij nodig hebt voor je geluk en zaligheid dat biedt Hij je aan en komt komende zondag op tafel. Het is geen Amerikaanse maaltijd waar iedereen nog wat moet inbrengen en meenemen. Alles draait vanmorgen om Hem. Hij Die alles voor ons heeft volbracht. Hij ís alles. Hij zal ons hoogstpersoonlijk dragen.
Daarom, omdat we van Hem zijn en omdat we met Hem om mogen gaan en bij Hem aan tafel mogen zijn, zijn wij meer dan overwinnaars. 'Wij verkondigen', schrijft Paulus, 'de dood van de Heer, totdat Hij komt.' Brood en wijn verwijzen ons naar zijn lichaam en bloed, dat Hij heeft laten breken tot verzoening van al onze zonden. Het vertelt ons in hele duidelijke en eenvoudige taal dat Hij de allerhoogste prijs heeft willen betalen voor ons geluk, en dat Hij de allerdiepste weg wilde gaan voor ons heil. Wij víeren vandaag de liefde van God, die in Jezus Christus vast en zeker is.
Die liefde hoef je niet te verdienen. Je kunt niets doen in je leven om die liefde groter te maken. Het is een geschenk. Een oneindig kostbaar geschenk van Gods genade. En het is zijn liefste wens dat die liefde van zijn hart voor jou ook daadwerkelijk genoeg voor je zal zijn. Daarom klinkt aan de tafel de uitnodiging. Hij is Zelf onze Gastheer. Kom, alle dingen staan voor jou klaar.

Dinsdag 5 mei 2026 1 Kor 10 : 23 - 24
De verzen die we vandaag hebben gelezen, zijn best spannend. Nog niet eens zozeer vanwege de uitleg, maar vooral vanwege de toepassing. Het gaat over hoofdzaken en bijzaken. We weten allemaal dat daar in het christelijk geloof van allebei sprake is: van hoofdzaken en bijzaken. Paulus wil ons leren hoe wij met die bijzaken om moeten gaan. De hoofdzaken staan vast. Dan gaat het over de dingen die direct te maken hebben met wie God is, met wat Hij doet, met zijn eer en waar ook onze zaligheid mee gemoeid is. Over die dingen is de Schrift helder en dit is niet voor tweeërlei uitleg vatbaar. Dat de Heere Jezus naar deze aarde kwam om voor onze zonden te sterven, dat Hij is opgestaan uit de dood, dat staat ook vast. En er zouden nog meer dingen te noemen zijn. Er zijn ook zaken die dan wel geen hoofdzaak zijn, in die zin dat ze direct verband houden met onze zaligheid, maar die wel heel belangrijk zijn. Dan kun je denken aan de

doop. De discussie bijvoorbeeld over kinderdoop en geloofsdoop of over de betekenis van het avondmaal, dat zijn niet zomaar zaken. Toch zijn het wel héle belangrijke bijzaken.
Maar dan zijn er ook nog andere bijzaken. Dingen waar je op grond van Gods Woord best het een en ander over kunt zeggen, maar waar God niet een letterlijk gebod voor geeft, een letterlijke opdracht of een duidelijk verbod. Dat zijn dingen die je vaak, als je ze in de Bijbel leest, niet zomaar over kunt zetten naar onze tijd. Dingen die niet bepalend zijn voor de vraag of je een kind van God bent. Het gaat veel meer om de intentie, de bedoeling die erachter ligt.
Dat zijn nogal eens lastige dingen. De een zegt over iets: 'Je hoort het gewoon te doen. Dat kan niet anders.' Een ander zegt: 'Je kunt het gewoon laten.' En een volgende zegt: 'Waar maak je je eigenlijk druk om? Het kan toch allebei?' En ze zitten alle drie aan dezelfde avondmaalstafel. Ze delen alle drie in het heil in de Heere Jezus Christus. Ze luisteren alle drie naar de Bijbel en willen zich laten zegenen door de Heere, en toch trekken ze een andere conclusie. Ook wij hebben binnen de kerk van die onderwerpen waar er verschillend over wordt gedacht, soms ligt dat ook heel gevoelig, maar waar je op grond van de Bijbel niet altijd precies kunt zeggen: 'Zo moet het. Zo alleen.'

Woensdag 6 mei 2026 1 Kor 10 : 25 – 26 en 10 : 31
Vanavond is er vanaf 19.30 uur Censura Morum en om 20.00 uur een bezinningsuur.
Het thema wat speelde in de christelijke gemeente van Korinthe is het eten van offervlees. Dat je niet naar de afgodstempel gaat om daar in het tempelrestaurant uitgebreid te dineren. Daar waar de demonen actief zijn. Maar er was ook nog een andere situatie, namelijk dat je 's avonds thuis met je gezin de maaltijd gebruikt en een stukje vlees eet. Dat stukje vlees koop je bij de slager. 'Geen probleem', zou je denken. Maar dat was toen wel even anders, volgens sommigen. In Korinthe was er een grote markthal. En in die vleeshal werd vlees verkocht wat geslacht was bij gewone slachterijen, maar ook vlees afkomstig uit afgodstempels. Misschien zelfs wel gebruikt in offerrituelen. Maar vervolgens bleef er het een en ander over. Dat ging dan naar de vleeshal om verkocht te worden voor gebruik thuis.
De Joden moesten dan bij de slager informeren naar de achtergrond van dat vlees, want vlees wat aan de afgoden werd verkocht, dat mochten zij niet eten. Nu zijn er in de christelijke gemeente mensen die zeggen: 'Wij moeten daar ook goed op letten. Als je naar de vleeshal gaat, vraag dan aan die slager waar hij zijn vlees vandaan heeft. Komt het uit zo'n tempel, koop het dan niet, want dan verontreinig je jezelf.'
Paulus zegt: 'Dat is onzin. Eet alles wat in vleeshal wordt verkocht zonder navraag te doen omwille van het geweten. Je bent vrij om dat vlees te kopen en te eten, ook al komt dat uit de tempel. Want, zegt Paulus, 'van de Heere is de aarde en haar volheid.' Met andere woorden: dat vlees krijg je van God. Niet van die afgod. 'En mocht je daar nu wat gevoelig voor zijn, dan moet je er gewoon niet naar informeren bij de slager. Koop en eet en geniet van het goede dat God geeft, want het komt allemaal van de Heere. Zijn eer is niet afhankelijk van het precieze stukje vlees wat jij eet.
Daarom zegt Paulus in vers 31: '...doe het allemaal tot eer van God.' In de gewone dingen van elke dag houd je je allereerst met liefde aan Gods geboden, en verder mag je ontspannen leven uit zijn hand. Dat bevrijdt van heel veel kramp. Je zaligheid hangt echt niet af van het wel of niet eten van een stukje vlees. Maar bedenk altijd wél: Is wat ik doe tot eer van God?

Donderdag 7 mei 2026 1 Kor 10 : 27 - 28
Wij mensen van de 21e eeuw willen graag vrij zijn. Wat bedoelen we daar vaak mee? 'Vrij zijn is dat je kunt doen wat jij wilt, wat jij fijn vindt, waar jij je goed bij voelt, als je een ander er maar niet mee schaadt of benadeelt', zeggen we er dan achteraan. Dat is niet alleen een gedachte buiten de kerk; dat zit ook binnen de kerk. Maar dat is christelijke vrijheid niet. Je bent als christen niet vrijgemaakt om je eigen gang te gaan, maar om naar de Heere te luisteren. Dat maakt Paulus duidelijk met een tweede voorbeeld. Stel: je bent christen in Korinthe en je kunt het goed vinden met je ongelovige buren of met een heidense collega, en daarom nodigt hij jou al dan niet met je gezin uit om bij hem thuis te komen eten. Paulus geeft aan: 'Dat is geen probleem.' 'Maar stel nu', zegt Paulus, 'dat je daar zit en je staat op het punt om je biefstukje aan te snijden, en iemand zegt tegen je: 'Dat is een afgodenoffer wat jij gaat eten.' Paulus zegt: 'Dan moet je gelijk je mes en vork neerleggen en het niet eten.' Niet omdat dat vlees niet deugt, maar omdat je een ander niet wilt ergeren. Want stel dat die tafelgenoot die dat zegt een christen is, maar hij is nog zwak in zijn

geweten. Hij heeft er nog wel moeite mee om dat offervlees te eten. Hij heeft nog niet ontdekt dat hij zich daar niet druk over hoeft te maken. Je wilt geen afstand tussen hem en jou. Geef geen aanstoot aan elkaar in de gemeente van God', zegt Paulus. Onze christelijke vrijheid wordt dus afgegrensd door de eer van God aan de ene kant en de geestelijke opbouw van de broeder of zuster aan de andere kant. Die twee dingen zijn belangrijker dan onze vrijheid. Het kan zomaar zijn dat je als christen dingen niet doet om een ander niet te ergeren, terwijl Gods gebod het je nergens verbiedt en je er zelf geen moeite mee hebt. En toch pas je je aan. In je gedrag of in je kleding. In hoe je je leven inricht. In wat je zegt. En dat allemaal om je geen afbreuk wilt doen aan het geestelijke leven van je broeder of zuster.

Vrijdag 8 mei 2026 1 Kor 10 : 29 - 30

Misschien dat bij jou wel de vraag opkomt: 'Betekent dat dat het geweten van mijn medebroeder of -zuster mijn gedrag bepaalt? En als dat zo is, is het dan niet zo dat dat mijn vrijheid inperkt?' Nee, dat is niet zo. Want als christen wil je toch niet – dat is wat Paulus bedoelt in vers 29 en 30 – dat een broeder bij God moet klagen over iets waarvoor jij de Heere dankt. Als dat het geval is, dan ben je eigenlijk helemaal niet vrij. Juist omdat je als christen in de vrijheid staat, kun je je ook aanpassen. Het gaat niet om een groot punt. Het gaat niet om een halszaak of een hoofdzaak. Daarom is aanpassing mogelijk.
Paulus betrekt het niet alleen op de gemeente intern, maar hij trekt de lijn ook door naar buiten. Het kan namelijk ook een heidense tafelgenoot zijn die jou erop wijst dat het een afgodenoffer is. Die heidense tafelgenoot zou zich aan jouw gedrag kunnen storen, doordat jij als christen vlees eet dat aan zijn god is gewijd. Dan onteer je die afgod. Nu is dat voor die afgod niet zo'n punt, want die bestaat toch niet, maar je kwetst daar wel je medemens mee. En dat moet je als christen niet willen. Je past je aan, binnen de grenzen van het Woord van God, juist omdat je in de vrijheid staat. Je bent als christen vrij om dat vlees wel of niet te eten. Het mag gerust, maar die ander is belangrijker dan dat stukje vlees.
Laten we elkaar ook in de samenleving niet onnodig kwetsen. Vrijheid van meningsuiting is een groot goed, maar is niet het grootste goed. Daar moet je geen misbruik van maken. Dan ben je niet vrij. Je bent namelijk geroepen om van Christus te getuigen. Je nu nog ongelovige, heidense medemens heeft Christus ook nodig. Hij moet immers gered worden. Want als jij vandaag je buurman onnodig kwetst, dan zit hij morgen echt niet te wachten op jouw verhaal over het Evangelie.

Zaterdag 9 mei 2026 Romeinen 8

Morgen zullen we rond dit Bijbelgedeelte met elkaar samenkomen aan de tafel des Heere en Hem dankzeggen voor het Heilig Avondmaal.
In Lukas 22:15 zegt Jezus: "Ik heb er vurig naar verlangd dit Pascha met u te eten, voordat ik ga sterven."
Hij nam brood brak het en gaf het aan hen en zei: "Dit is Mijn lichaam dat voor u gegeven wordt."
Hij nam ook de drinkbeker na de maaltijd en zei "deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt".
Laten we samen, met elkaar komen tot Zijn gedachtenis.